

2021 Vegyes-páros OQE beszámoló

Párosunk a 2021-es, csalódást keltő világbajnokság utáni héten megkezdte a felkészülést a hazai és a remélt nemzetközi válogató versenyre, mert más csapatokkal ellentétben mi úgy gondoljuk, hogy a felkészülésnek nem csak az MCSZ által leírt válogatottság alatt kell tartania, hanem a teljes szezont fel kell ölelnie. Amennyiben mégsem így gondolkodnánk, ez a beszámoló kb 6 sor lenne, ezért írom a vb-től kezdve.

Csapatunk a vb után a fizikai és mentális tréningre összpontosított, heti kettő, hosszabb ideig tartó fizikai edzéseken vettünk részt, kiegészítve futásokkal, valamint heti egy pszichológussal való konzultációt tartottunk. A fizikai felkészülésünk eredményesen zárult, mindketten megszabadultunk pár kilótól és a testösszetételünk is előnyére változott. Pszichológus foglalkozásokat két szakemberrel végeztünk, törekedve a minél jobb általános és curlinghez kapcsolódó mentális tréningre. A curlinggel kapcsolatos folyamatos nézeteltérések, konfrontációk és megkérdőjelezhető döntések sorozata kellő alapanyagot adott a közös munkához, de a páros pályán nyújtott teljesítményének és az ahhoz vezető felkészülésnek is komoly szerepet szántunk. Fontos kiemelni, hogy azok a szakemberek és segítők ingyen, vagy nagyon jutányos áron segítettek nekünk, mert úgy gondolták, hogy a korábban befektetett munka minket igazol, és ők is szerettek volna a siker részesei lenni, lemondva saját anyagi és egyéb hasznukról.

Nyáron azt az ígéretet kaptuk Pomázi Gyulától, az MCSZ elnökétől, hogy segít minél nagyobb támogatást elérni a megfelelő állami szerveknél, ami nem következett be. Szó volt 9 millió forint támogatásról, erről nem érkezett felénk pozitív visszacsatolás ami komoly hiányt jelentett, ezáltal a felkészülésünket sem tudtuk olyan módon elvégezni, ahogy szeretnénk volna.

A vb után David Wills-szel "közös megegyezés" keretén belül megszűnt a munkaviszony. Innentől kezdve lényegében magunkat edzettük, magunknak intéztük a versenyhez kapcsolódó adminisztratív teendőket, minimális külső segítséggel.

Az augusztustól kezdődő jeges felkészülés első állomása Oroszország volt, ahol két 8 csapatos versenyen vettünk részt egy első és egy második helyet elérve. Azonban mi balgák, teljesen fogalmatlanok voltunk azzal kapcsolatban, hogy felkészületlenül elmenni egy versenyre micsoda hiba. Igaz, hogy más csapatokkal (nem csak én, de mások is) már többször így csináltuk, akkor is hasonlóan jó eredményeket elérve, de én nem voltam vele tisztában, hogy ez így hiba. Ezért lenne jó, ha az SZTT/MCSZ véleményt formálhatna olyan (nem válogatott) csapatok felkészüléséről, akiknek célja az olimpia.

Ezután jeges edzéseken is részt vettünk, heti 3 alkalommal, valamint én a férfi csapattal is heti 1-2 edzésen, Dóri a női csapattal heti 1 edzésen volt jelen. A férfi csapat és ahogy említettem a páros csapat edzéseit is, jó edző hiányában én tartottam. Sajnos a korábbi évek szájtepése hiábavaló volt, miszerint kéne egy nemzetközi edző, hogy ne játékosként kelljen edzenem a saját csapataimat.

Az edzések mellett részt vettünk pár verseny kisebb-nagyobb sikerekkel, a teljesség igénye nélkül: Biel, Kitzbühel, St. Gallen, Bern, a korábban említett orosz versenyek. Itt egy kivétellel mindig a legjobb 4 helyen zártunk, így érkeztünk meg a hazai olimpiai kvalifikációra.

Ennek előzményeiről és létjogosultságáról már korábban beszéltem, továbbra is teljesen illegitimnek tartom azt, ahogy ez megtörtént, de ha az érem másik oldalát nézzük, már annak is örülhettünk, hogy egyáltalán lehetőségünk volt arra, hogy megkaptuk a jogot az indulásra ezen a versenyen. A versenyről statisztikát nem vezettünk, de a korábbi nyilatkozatok alapján biztosra veszem, hogy mi voltunk a gyengébb csapat, de a szerencse ez esetben mellénk állt. Kulcsmomentum volt talán, hogy 1-2-es hátrányban Dóri megdobta a drawt, így egállal mehettünk tovább. Jó meccsek voltak, 7-ből 6 meccset mindkét csapat megnyerhetett volna.

Az OQE-ig hátralévő három hétben már csak egy verseny volt, így a hazai OKT is egyfajta felkészülés volt a lodzi verseny mellett. Lodzban 2-2-es mutatóval kiestünk az alapszakasz után. A 3 hetes időszakban illetve az OQE-n felmerülő költségeket az MCSZ kifizette,

Az OQE-n 6 meccses alapszakasz volt, ebből 4 győzelem és 2 vereség volt. Ezután Korea ellen kellett kiharcolni a döntőbe jutást, ami az utolsó kővel dőlt el, nem a mi javunkra. Az utolsó kő rajtam ment el, talán nem kellett volna felkészületlenül elmenni Oroszországba, ki tudja?!

A jég nagyon rossz minőségű volt a fordulás tekintetében, de nagyon gyors volt. Ezt jól tudtuk adaptálni a játékunkhoz, az oroszok elleni meccs volt sima vereség, a másik két vereség utolsó köves volt, de valójában ez senkit sem érdekel, mert az számít, hogy nyertünk-e vagy sem. Százalékokat megfelelő program, és ehhez társuló háttértudás hiánya miatt nem vezettünk. De kontextus nélkül a számok mit sem érnek. Talán majd ez is változik.

Összességében elmondható, hogy a Honfoglalás óta a legjobb magyar curling OQE eredményt értük el, még ha ez önmagában nem ér fabatkát sem.

Naív módon bíztunk abban, hogy a korábbi eredményeink alapján méltóak vagyunk arra, hogy az MCSZ és a magyar curlingesek teljes, feltétel nélküli bizalmát élvezzük, még akkor is, ha ez bizonyos önös érdekekkel szembe mennek. Sajnos pont az MCSZ volt az, aki a legnagyobb kerékkötője volt bizonyos fejlődési pontoknak (kiemelt támogatás, nemzetközi edző megszerzése, edzőnk anyagi támogatása. stb), így a 2018 októberétől kezdődő időszak gyakorlatilag egy háború volt, ahol az összetartás és közös cél helyett az önös érdekek és a széthúzás domináltak, ebből pedig az lett, hogy senki nem jutott ki az olimpiára.

Mint mindenben, ebben is hibásnak érzem magam, habár itt érzem a legkisebb felelősséget. Időt, pénzt, energiát nem kíméltünk azért, hogy elérjük a célunkat. Nagyon sokan segítettek, ahogy tudtak, még ha az csak apróságnak is tűnik más számára. Nem számoltam össze, hogy mennyi munkaórát, utazást, pénzt tettünk bele, amit költhettünk volna a családra, helyette bíztunk abban, hogy a szövetségen belül is feltétlen támogatást fog hozni az a munka és eredmény, amiket elértünk. Nem tudom megmondani, hány WCT, vagy ahhoz hasonló versenyen vettünk részt, milyen eredményekkel, és hány érmet nyertünk a versenyeken eddig, de ez a szám nagyjából 25-30 érem. Csak ebben a szezonban van 1 arany és 4 ezüst, két negyedik helyjel. Helyette nem kaptunk konkrétan semmit addig, amíg nem lettünk mi a válogatott csapat az adott versenyre (kivéve Dorko ruhák).

Nagy volt az optimizmus, hogy majd ilyen eredményekkel olimpiára lehet jutni, de pofánvert a valóság minket is, és remélem az MCSZ-t is, hogy ilyen tempóval nem lehet olimpiára jutni. Mindaddig, amíg 8 órás (vagy több) meló után edzünk heti 4-5 jeges edzést, két kondi edzést, részt veszünk pszichológus foglalkozáson, versenyzünk, emellett még "szakágvezetősök", UEP edzői munkát végzünk (a kurzusokat is ideszámolva), addig senki ne várja azt, hogy kijutunk. Más nemzetektől nagybetűs profik voltak ott. Igen, még az ausztrálok is, akiknek 0 darab pályájuk van. Ők a teljes szezont Kanadában töltötték és az

Olimpiára is ott készülnek, profi körülmények között, mert mögéjük rakták azt, ami ehhez kellett. Nálunk meg ment a szabad verseny, mindenki megoldja, ahogy tudja alapon, ahelyett, hogy mi lettünk volna az első számú páros és mindenki beletette volna, amit bele lehessen. Márpedig Dóri és én beletettük.

Egy KÖZÖS sportsiker születhetett volna, helyette mindenki a saját kását főzögette, olykor gátlástalanul átgázolva másokon, bízva a számára kedvező kimenetelben.

Ez van!

Kiss Zsolt
2022.01.25